

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IX. Sextum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

nempe ex conferta cum Goliatho pugna; hæc, utpote contraria, à diversis Scripto-
ribus profecta, & in unum ab aliquo compacta opinatur. Verum enimvero non recte
hæc à Disputatore nostro distincta sunt: primum enim citharæ causa venit David ad
Saullem jam intemperis agitatum; tum deinde recrudescencia Philistæorum bella alio
Saulis animum abstraxerunt, ut jam citharista non egeret. Ergo David à Rege dimis-
sus ad patrem rediit, & deinde à patre ad fratres cum cibis in castra remisit cer-
tamen inuit cum Goliatho, eoque interfecto in comitatum demum & regionum asse-
clarum numerum à Saule adscriptus est. Ne cui locus hic esset fraudi præcaverat sa-
cer Scriptor: nam postquam Davidem citharæ cantu Saullem hilarasse dixit, tum ca-
pite sequenti Philistæorum bellum scribens, cum de Davide iterum esset acturus,
David autem, inquit, erat filius viri Ephraim, de quo supra dictum est: vel ut habet
Ebraicum exemplar, Filius viri Ephraim huius, דוד; ut suppleat Lector, quem jam
supra designavi. Deinde: Tribus ergo majoribus secutis Saullem, abiit David, & reversus
est à Saul, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehem. Eum quidem ad se in castra rever-
sus non agnovit Saul: quid mirum vero, in tanto stipantium numero, quem tum vi-
deret cum mentis esset impos, aliter fortasse indutum ac ornatum cum ad Regem
iret ipsius oblectandi causa, quam cum ad fratres in castra.

1. Sam. 17. 12.
& seq.

Tertium ar-
gumentum.

1. tract. Theol.
cap. 9.

1. Sam. 14. 1.

1. Sam. 16. 1.

1. Sam. 14. 4.

& seq.

1. Sam. 16. 5. &

seq.

1. Sam. 14. 9.

& seq.

1. Sam. 16. 11.

& seq.

Quartum ar-
gumentum.

1. tract. Theolo-

gicop. cap. 9.

1. Sam. 7. 13.

V I. In capitibus præterea vicesimo quarto & vicesimo sexto obtrectandi Libri
hujus causam nactus est Theologo-Politicus: rem quippe eandem utrobique, sed ex
varis itidem Scriptoribus, de re eadem diversa sententibus collectam opinatur. Qua-
si ad antiquissimi & sanctissimi Libri dignitatem labefactandam opinionones satis esse
possint. Deinde attendat Lector, & mirabitur conjectoris audaciam. Illic latitat Da-
vid in locis tuisissimis Engaddi: hic in colle Hachila. Illic Saulis speluncam ingressi ad
requisita naturæ summam chlamydem David præcidit: hic dormientis ejusdem in
tentorio hastam & scyphum aufert. Illic Saullem spelunca egressum David blandissi-
me alloquitur: hic Abnerum amarissimis probris incessit. Diversæ sane res, neque te-
mere solius conjecturæ ductu confundendæ.

V II. Inter septimum etiam caput, & decimum tertium disconvenire ait, quod il-
lic talia legantur: *Et humiliati sunt Philistiim, nec apposuerunt ultra ut venirent in termi-*
nos Israël. Facta est itaque manus Domini super Philisteos cunctis diebus Samuelis: hic
autem bellicus Philistæorum adversus Israëllem apparatus, vivo etiam tum Samuele,
& ingens Ebræorum terror describantur. Hoc loco sane, ut alias sepe, ac fere sem-
per, Scripturæ sacræ verba perperam accepit Argutor noster: nam in his verbis: *Nec*
apposuerunt ultra, dictio *ultra*, Ebraice *אין*, non semper tempus perpetuum, imo ne-
diuturnum quidem, sed exiguum quandoque significat. Perinde igitur hoc est, ac si di-
xisset: Per aliquod tempus Israëlitem terram non invaserunt. Quod autem subjun-
gitur, per omnem Samuelis vitam manu Dei oppressos fuisse Philistæos, vere id con-
tigit: quotiescunque enim adversus Israëlitas, superflute adhuc Samuele, arma mo-
verunt, magnis cladibus sunt attriti.

Quintum ar-
gumentum.

Hobb. Le-

viath. cap. 31.

1. Sam. 5. 5.

V III. Eodem loco utitur Hobbefius, ut libros Samuelis oppugnet; sed & aliis
etiam, quorum primus extat capite quinto Libri prioris: *Propter hanc causam non cal-*
cant Sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, super limen Dagon in Azo-
to, usque in hodiernum diem: unde effici putat multis post Samuelem annis scripta
hæc fuisse. At meminisse debuerat Hobbefius, quæ de Dagonis simulacro narrantur
illie, Samuele etiam tum adolescente contigisse; Librum autem hunc à Samuele jam
sene fuisse scriptum, ac proinde intervallum satis grande intercessisse, ut merito usur-
pata ab eo fuerit clausula hæc: *Usque in hodiernum diem.* Quoniam autem priora tan-
tum viginti quatuor capita Libri prioris adscriptimus Samueli, reliqua Gado & Na-
thani, quorum ætas longe post Samuelem excurrit, frustra eandem locutionem vi-
cesimo septimo capite, & tricesimo Libri prioris, & sexto posterioris adhibitam ob-
jicit Hobbefius: cum præsertim non valde longum requiratur spatium, ut hæc no-
tatio temporis locum habere possit. Quod supra probavi exemplo Matthæi Evange-
listæ eandem usurpantis, cum de rebus tempore non multum distitis ageret.

1. Sam. 27. 6.

1. Sam. 30. 27.

1. Sam. 6. 4.

Sextum ar-
gumentum.

1. Sam. 7. 15.

V IX. Futile quoque est, quod colligit Hobbefius ex septimo capite Libri primi,
ubi hæc leguntur: *Judicabat quoque Samuel Israëllem cunctis diebus vite sue.* Nempe
vult nonnulli post obitum Samuelis hæc potuisse scribi. At minime hæc ita præcisè
accipienda sunt, uti ab Hobbefio sunt accepta, quasi significet Scriptor sacer per
totum vitæ suæ curriculum Israëlitem Samuelem præfuisse: nam certum est in pueritia
sua jus Israëlitis non dixisse. Ergo commoda adhibenda est interpretatio, nempe ab
obitu Heli Sacerdotis, ad id usque tempus, quo hæc scribebat Samuel, judicia ipsum
inter Ebræos exercuisse; etiam postquam regnum adeptus est Saul: velut cum Aga-
gum Amalecitarum regem, Saulis jussu servatum, in frustra concidit. Favent huic in-
terpreta-

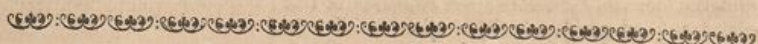
terpretationi Acta Apostolorum, in quibus Saulis regno quadraginta anni tribuuntur; conjunctis videlicet in unum annis, quibus & Samuel & Saul Israeliticam gentem rexerunt. Vel sic comma hoc accipies, eo tempore de quo septimo capite agitur, cum nondum Rex creatus esset Saul, Samuelem jura Ebraeis reddidisse tam assidua cura, ut nullam sibi, ad relaxationem animi & requiem, diem vacivam fumeret.

X. Magnum porro vetustatis indicium libris Samuelis positum est in ritibus quibusdam & fabellis, quas inde provenisse manifesta est fides. Solennis illa apud Athenienses Phallorum gestatio in honorem Bacchi, ex oraculi mandato instituta, ad sanandum morbum pudendis illorum à Baccho inflictum, cum ejus sacra à Pegaso Eleutheriensi apud se invecta sprevisissent; hæc est historia Azotiorum recocta, qui propter Arcam Dei inhonoratam, & in templum Dagon temere illatam, hæmorrhoidibus afflicti sunt, & tum demum sanati, cum simulacra aurea partium ægrarum in cistella apposuerunt. Narrant Fabulatores, Trojæ repertam à Græcis arcam Eurypylum referasse, & post visum Bacchi simulacrum illic reconditum statim ceritum extitisse; quo figmento adumbratur Bethsamitarum infortunium, qui propter visam Domini Arcam maxima clade à Deo affecti sunt. Notat Clemens Alexandrinus Græcicam fabulam de Æaco precibus pluvias eliciente de cælo, cum squallore & frugum penuria Græcia laboraret, prodiisse ex Ebraica historia de Samuele, ad fidem sibi inter suos conciliandam, imbres & tonitrua ciente, cum sudum esset.

Act. 13. 21.

Ex libris Samuelis quidam manarunt Græcorum ritus & fabule.

Clem. Alex. Strom. 6. 1. Reg. 12. 17. 13.

DE LIBRIS REGUM.

- I. Disputatur de Auctore librorum Regum. Variæ opiniones proponuntur.
- II. Eos videtur Esdras ex vetustiorum Scriptorum commentariis excerptisse.
- III. Probatum eorum antiquitas. IV. Fidem etiam his conciliant Ebnici Scriptorum. V. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. VI. Secundum argumentum. VII. Ex libris Regum quedam manarunt Ebnicorum fabule & ritus.

I. LIBRORUM Regum nihilo notior est Scriptor ac superiorum. Eo tamen variaz recidunt Interpretum sententiæ, ut Esdram nonnulli, Jeremiam plerique, ac Thalmudistæ potissimum, alique Rabbini, composuisse eos, vel aliunde potius excerptisse statuunt. Sciendum est enim, apud Ebræos, & apud Ægyptios, Tyrios, ac Babylonios, aliasque Orientis gentes, acta diurna in literas diligentissime fuisse relata. Hoc munere quiungebatur apud Ebræos, dicebatur *מגיד* *A commentarii*. Sic fuisse videtur Chaldaus Paraphrastes. Hujus ordinis fuerunt Josaphatus & Joahe, in libris Samuelis & Regum memorati. Prophetæ quoque perscribebant accurate quæ sibi mandata fuerant & significata à Deo, & quæ sibi eveniant, dum Dei mandatis obsequerentur: quæ quoniam ad Reges fere & optimates pertinebant, hinc libris ipsorum magna publicæ historiæ pars continebatur. Simile in Poëmatibus suis egisse Solonem, si profana licet sacris componere, refert Plutarchus. In versus enim suos politica ille & historica pleraque infarferat: non ut res ipsas posterorum commendaret memoriæ, sed vel ut rerum gestarum aperiret causas, easque excusaret; vel ut commonefaceret Athenienses, aut castigaret. Sed & extra Prophetias, rerum etiam ætate sua gestarum descriptionem privata opera Prophetæ suscipiebant. Testatur Theodoretus. Factum id ab Isaiâ, quem Ozia regis historiam scripsisse docent Paralipomena. Factum & à Jehu, de quo hæc leguntur: *Reliqua Actuum Josaphat scripta sunt in verbis Jechu filii Manani, que digessit in libros Regum Israel*. Unde colligo libros Jechu ejus fuisse dignationis, ut relati sint in libros Regum Israel, quos actorum diurnorum commentarios fuisse existimo. Sed & alii etiam hanc in se operam recipiebant; nam ex sacris Historiis nonnullas scriptas esse constat ab iis Auctoribus, quos Prophetas fuisse dixerit nemo, etsi Spiritu sancto dictante scriptæ sunt. Mardocheus, post patefactas Eunuchorum adversus Artaxerxem insidias, rei memoriam literis tradidit, ut legitur in libro Esther. Qui vero scite id & perite administrarent, hi fuisse videntur, quos appellabant *שופרים*, ac si dicas *Elegantes scriptores*. Fiebat autem id utraque oratione, & prosa, & versa. Quare valde fallitur Josephus, cum solos Prophetas, in gente sua, veteris ævi gesta literis mandasse affirmat; parum memor se ibidem scripsisse, Pontificibus quoque id muneris fuisse injunctum.

Disputatur de Auctore librorum Regum. Variæ opiniones proponuntur.

Plur. Solon.

Theodoret. Prefat. in libr. Reg. 2. Par. 26. 22. 2. Par. 20. 34.

Esth. 12. 7. Joseph. lib. 2. contr. Apion.

II. Ex publicis vero commentariis excerptos fuisse libros Regum qui nunc extant, & in compendiarium historiam conflatos, pervulgata est multorum opinio, & vero.

Eos videtur Esdras ex ve-